

[Lysholm Christensen]

noget af problemet. Men der er stadig væk for mange unge, der ikke kan få en praktikplads.

Så kan man spørge: Vil det her beslutningsforslag fra SF så løse problemet, så vi kan få has på den sidste del af det? Det er vi ikke overbevist om, i Kristeligt Folkeparti. Vi er ikke overbevist om, at økonomiske midler vil udgøre en tilstrækkelig motivation for virksomhederne til at antage flere praktikanter. Det synes vi at erfaringen har vist. For os at se er der to store faktorer, som kan motivere virksomheder til at oprette flere praktikpladser: For det første – og det er den væsentligste – skal virksomheden have brug for arbejdskraft. Det er den bedste motivation for at ansætte nye medarbejdere. Derfor er det måske et helt andet sted i lovgivningen, vi skal tage fat for at styrke behovet for flere arbejdspladser.

For det andet mener jeg også, at virksomhederne ser på, om de kan få nogle praktikanter, der har vilje og evne til at yde en indsats i virksomheden, kan møde til tiden om morgenen, vise personligt initiativ og har mod og appetit på opgaverne.

Jeg vil bestemt ikke bagatellisere problemet. Der er stadig væk for mange unge, som ikke har plads, og det til trods for at de har prøvet at stå tidligt op om morgenen, har slidt mange skosåler, banket mange knoer hudløse og har pådraget sig en stor telefonregning for at skaffe sig praktikplads. Men forgæves. Der er stadig væk brug for megen kreativitet for at løse problemet. Vi har brug for en indsats fra alle implicerede parter, det være sig politisk og fra virksomhedernes side.

Men for at gøre mit indlæg kort vil jeg sige, at vi ikke tror på, at beslutningsforslag nr. B 4 løser problemet.

Aage Frandsen (SF):

Det var en utrolig arrogant måde, ministeren tog dette forslag på. Jeg tror aldrig, jeg har oplevet en minister svare så arrogant på et forslag, som skitserer en problemstilling, prøver på at løse den. Men ministeren meddeler blot, at ministeren er i gang med at løse problemerne og arbejder som et bæst – tror jeg nok, det endda var – og der skulle nok komme et resultat ud af det. Det var bare et spørgsmål om, at ministeren skulle have ro til det, havde jeg indtryk af, i stedet for at blive forstyrret af dette her Folketing, som var så formasteligt at beskæftige sig

med det her. Det var altså noget, som ministeren ordnede ovre i regeringskontorerne, eventuelt sammen med arbejdsmarkedets parter. Det sagde ministeren ikke, men det var i hvert fald noget, der skulle foregå et andet sted, ikke her.

Minister, det er da utrolig uforskammet. Undervisningsministeren ynder ellers i skrift og tale at tale om folkestyre og en hel masse ting, og så kommer vi her fra Folketingets side – det er altså Folketinget, der repræsenterer folkestyret, det er ikke regeringen – med et forslag fra et parti, og ministeren meddeler bare, at det gider ministeren ikke beskæftige sig med. Det var dog utroligt. Ja, jeg ved ikke, det er måske ikke engang utroligt, men jeg synes, det burde være utroligt, at det kunne lade sig gøre. Arrogant, uforskammet, måske også uforberedt. Det er måske i virkeligheden det, det drejer sig om, når man sådan skælder lidt ud eller antyder nogle ting, der ikke er i orden. Man begynder måske at reagere på den måde, når man har dårlig samvittighed. Og det må ministeren have, rigtig dårlig samvittighed. Problemet i denne forbindelse er jo, at ministeren dybest set er enig i mange ting, der står her, men ministeren har bare ikke villet vedkende sig det, og derfor synes jeg, at ministeren skulle benytte lejligheden til at fortælle lidt.

Nu kan jeg forstå, at forligspartneren, Socialdemokratiet ved hr. Klaus Hækkerup, heller ikke rigtig er klar over, hvad der sker. Det er da lidt påfaldende, at en forligspartner ikke er klar over det. Ét er, at vi andre, som stemte for forslaget, slet ikke ved noget som helst, men forligspartneren er altså heller ikke klar over det. Derfor synes jeg, at vi snart må få at vide, hvordan disse værkstedsskolepladser skal finansieres. Og hvornår skal de være der?

Hvis de skal finansieres på en eller anden måde ved en afgift på arbejdsgiverne – og det har ministeren jo været inde på at de skal, og sådan må man også læse loven, som vi vedtog før sommerferien – kunne ministeren så ikke se en idé i, at vi brugte pengene til noget andet end til at lave værkstedsskolepladser, nemlig til også at lave rigtige pladser? Vi har med glæde i SF konstateret, at Håndværksrådet er enig med os. Håndværksrådet, det er jo ikke hvem som helst. Det er rent faktisk nogen, der har lidt forstand på de her ting, for det er dem, der bl.a. ansætter folk. De er flinke til at ansætte folk i praktik. Vi